

Urbanismeficció

JAM - Joves Arquitectes de Mallorca

Falten deu minuts per a les nou i ja estic llesta per sortir de casa. Agaf la bicicleta, com cada dematí, i enfíl el carril bici del carrer de l'Arquebisbe Aspàreg. M'atur al mercat de Pere Garau, ara sense gaire estrangers, només arriba a la ciutat un creuer al dia. Els placers ja fa estona que hi són, compr quatre coses al pagès que duu verdurs del seu hort del parc agrari de Sant Jordi i continuu per Manuel de los Herreros.

Amb el nou eix cívic el barri ha guanyat moltíssim: s'ha recuperat l'espai públic per a veïnats i veïnades i ara està sempre ple de vida, amb gent que va amunt i avall a peu i amb bici, a comprar al mercat amb carretó, els infants s'han fet seu el carrer i ara juguen i van a l'escola tots sols. El meu veïnat, el que va amb cadira de rodes, que va una vorera de 90 centímetres davant ca seva, pot tornar a sortir sense ajuda: ja no hi ha barreres arquitectòniques.

El gran encert, però, és que aquesta millora s'ha fet en paral·lel a altres polítiques que han estat clau per no expulsar ningú del barri: ara hi ha un sostre del preu del lloguer, el nombre de bars i l'ocupació de terrasses està limitat de manera que els veïnats que hi han viscut tota la vida tenen la garantia que ho podran continuar fent. Aquesta barriada està orgullosa del seu caràcter obrer, obert i acollidor i ho vol continuar sent.

Envolt la plaça de les Columnes, que ara fa goig, recuperant tot el seu encant, com quan els meus pares eren joves. Vol per Nureduna a dues rodes, ara que ja no hi ha trànsit rodat, i arrib a les Avingudes. Mentre esper la llum verda del semàfor, passa un tramvia ple de gom a gom i en tres minuts som a la plaça Major.

A les antigues galeries comercials, decadents des de feia massa anys, ara hi ha molta

vida. Actualment faig feina aquí baix. L'Ajuntament, finalment, es va decidir a tirar endavant el projecte de recuperació que ha permès instal·lar-nos allà. Ara estan ocupades per joves emprenedors, entitats ciutadanes i oficines municipals. També hi ha algun bar, i botigues de les d'abans, que n'eren propietàries. Tot plegat sembla d'un altre món. A tota hora hi ha gent i s'ha convertit en un lloc pel qual vols passar, en lloc d'evitar-lo.

A l'hora de dinar baixam tranquil·lament per la costa del Teatre, sempre ve de gust aturar-se i fer una ullada al mercat d'artesanía tradicional: ja estàvem cansats de *souvenirs* i banderes de tots colors. Creuem la plaça del Mercat, atès que des que varen destinar l'aparcament soterrat de la plaça Major només per a residents, ja no hi ha cotxes en superfície, tampoc a la Rambla. Com que ara tot el voltant és zona Acire, s'hi pot passejar assossegadament, fins i tot l'avinguda de Jaume III està restringida al trànsit fins al carrer Bonaire: hi han plantat arbres!

En sortir de la feina he quedat per anar a sopar a ca uns amics que s'acaben d'instal·lar al nou pis dels habitatges cooperatius de Son Busquets. Quin encert que anys enrere l'Ajuntament perllongàs l'eix cívic de Blanquerna fins a Cas Capiscol, en menys de 15 minuts puc ser per allà per una ruta agradable i segura i que ha dignificat el barri. També sort que es

van conservar les naus històriques de l'antic quarter, ara una d'elles és una biblioteca i una altra és la nova escoleta. Fa poc s'ha posat en marxa un procés participatiu per decidir quin futur se li ha de donar a la resta. A més a més, hi han posat uns bars ben vistosos, i el Parc Central, així és com el conceixem, ha quedat espectacular: jugaven amb avantatge, ja hi havia arbres ben grans que havien crescut durant els més de trenta anys que allò havia estat abandonat.

Després de sopar, i com que avui ja és divendres, anirem a un concert que fan just aquí de vora, al pati de la presó vella, on cada dia hi ha una moguda diferent. Allà ens trobarem amb uns amics que venen de Bunyola, i que han fet cotxada. Just un poc més amunt, a l'altra banda de la via de cintura, hi ha un aparcament dissuasiu en superfície, amb un bus que cada cinc minuts connecta amb el centre. Està superbé, i així moltíssims cotxes ja no entren a la ciutat.

Els nostres fills no s'ho poden creure quan els contam que a Ciutat abans utilitzàvem el cotxe per a tot: "Ho deis de bon de veres?". Sí, tant era així que van allargar l'autopista fins a Campos. Sortosament, ara hi torna a arribar el tren i sempre l'agafam per anar-hi.

Fa només deu anys, però els semblen rondalles de la prehistòria i de civilitzacions molt poc avançades. Palma ha canviat tant...

Fa només deu anys, però els semblen rondalles de la prehistòria i de civilitzacions molt poc avançades